

ویژه اعضا

خدمات بیمه درمان تکمیلی، عمر و حادثه گروهی
ویژه شرکت‌های عضو سندیکا

رسانا

شنبه ۷ دی ۱۳۹۸
۲۵۵۴

... خبرنامه روزانه سندیکای صنعت برق ایران

فهرست

دولتی بودن صنایع برقی، عامل مغفول ماندن
صادرات برق..... ۲۴
بودجه ۹۹ و بخش خصوصی..... ۳۴
پرسشنامه تأثیر تاب‌آوری زنجیره تامین بر
عملکرد شرکت‌های سازنده سیم و کابل..... ۳۴
عرضه برق در بورس، مشروط به تغییر
عملکرد وزارت نیرو..... ۴۴
لغوویزای ورود به نخجوان برای اتباع ایران..... ۴۴
فراخوان نمایشگاه انرژی کیش..... ۵۴
فراخوان ثبت‌نام در همایش روز اقتصاد
روسیه..... ۵۴
کارنامه ناموفق قراردادهای بیع متقابل با
شرکت‌های خارجی در صنایع بالادستی نفت
..... ۶۴

با پیگیری‌های مستمر سندیکا صورت گرفت؛

پذیرش ضمانت‌نامه‌های صندوق ضمانت صادرات توسط دولت افغانستان

کشور افغانستان از بازارهای هدف کلیدی صادراتی صنعت برق ایران به شمار می‌رود و شرکت‌های صادرکننده تجهیزات و خدمات فنی و مهندسی ایرانی نیز سابقه موفقی در این زمینه داشته‌اند.

برای اقتصاد فانوس بیاورید

اشکان رسولیان / دنیای اقتصاد

همان‌طور که تاریکی شب و موج‌های دریا برای کشتی‌نشینان وحشت‌آور است، نااطمینانی نسبت به تحولات آتی اقتصاد و احتمال شوک‌های شدید، صاحبان کسب‌وکار و فعالیتهای اقتصادی را زمین‌گیر می‌کند. برای مقابله با این آسیب‌ها است که سیاست‌گذاری‌های اقتصادی کلان با هدف کاهش نااطمینانی نسبت به آینده و تخفیف آثار شوک‌های برون‌زا طراحی می‌شوند.

در شرایط فعلی اقتصاد ایران نیز سیاست‌های متنوعی برای رفع مشکلات اقتصادی ارائه شده است؛ ولی مشخص نیست که در عمل کدام یک از این سیاست‌ها می‌تواند تأثیر مثبت بیشتری بر عملکرد اقتصاد داشته باشد. گاهی اقدامات پیشنهادی در تضاد کامل با یکدیگر قرار دارند. به‌طور مثال، برخی راه رفع کسری بودجه را کاهش مخارج دولت می‌دانند و برخی دیگر حتی بر افزایش کسری بودجه به دلیل شرایط رکودی تأکید می‌کنند. در نهایت نیز فقدان

فضای اختصاصی در
نمایشگاه انرژی کیش
«ویژه اعضای سندیکا»

کسب اطلاعات بیشتر
۱۱۳-۰۳۰۹۳۰۶۶۵۷ داخلی
(خانم باقرپور)

متاسفانه با توجه به محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های ظالمانه بین‌المللی، روابط بانکی و کارگزاری بین شبکه بانکی ایران با بانک‌های کشور افغانستان متوقف و همچنین مجوز فعالیت آراین بانک به عنوان تنها بانک ایرانی در افغانستان لغو شده و این موضوع شرکت‌های ایرانی از جمله شرکت‌های عضو سندیکای صنعت برق ایران را با مشکلات عدیده‌ای در زمینه نقل و انتقال مالی و ضمانت‌نامه‌های بانکی مواجه ساخته که در برخی موارد منجر به خلع ید شرکت‌ها در اجرای پروژه‌های مربوطه شده بود.

در پی بروز مسائل فوق، سندیکای صنعت برق ایران از طریق مکاتبات و مذاکرات مختلف با مقام عالی وزارت نیرو، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی، سرپرست سفارت جمهوری اسلامی افغانستان در تهران، رئیس بانک اسلامی افغانستان، رئیس بانک مرکزی ایران، مدیرعامل و رئیس گروه مطالعات برون مرزی شرکت توانیر، سفیر جمهوری اسلامی ایران در افغانستان، معاونت پشتیبانی شرکت توانیر، معاونت اقتصادی وزارت خارجه ایران، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، رئیس سازمان توسعه تجارت ایران، معاون امور صنایع وزارت صمت درصدد حل مشکلات شرکت‌های عضو خود برآمده و خواستار تسهیل صدور ضمانت‌نامه‌های بانکی برای شرکت‌های ایرانی شده است.

با پیگیری‌های مستمر و جدی سندیکا، وزارت امور خارجه از پذیرش ضمانت‌نامه‌های صادره از طرف صندوق ضمانت صادرات ایران در افغانستان و اطمینان‌بخشی رئیس اداره تدارکات ملی افغانستان برای پذیرش ضمانت‌نامه‌های صادره از طرف صندوق فوق‌الذکر برای شرکت‌های ایرانی متقاضی شرکت در مناقصات دولتی آن کشور خبر داده است.

یک مقام مسئول در گفت و گو با باشگاه خبرنگاران جوان خبر داد؛

دولتی بودن صنایع برقی، عامل مغفول ماندن صادرات برق

نایب‌رئیس هیات‌مدیره سندیکای برق گفت: به دلیل اینکه برق در تملک دولت بوده متاسفانه صادرات آن تحت تاثیر قرار می‌گیرد.

دولت باید در بخش‌های دولتی هزینه‌های خود را کاهش دهد پیام باقری، نایب رئیس هیات‌مدیره سندیکای برق در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصاد و انرژی گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، گفت: باید به چند نکته در بودجه امسال دقت و تمرکز شود، معتقدم موضوع بودجه به یک تغییر الگویی در کشور نیاز دارد که بیشتر جنبه تغییرات رویکردی در بودجه‌نویسی خواهد داشت.

او ادامه داد: باید بودجه را بر مبنای منابع موجود تنظیم کرد، نه بر مبنای مصارف، اگر بتوان این الگو را تغییر داد، باید به ظرفیت‌های کشور از جمله حوزه‌های دارای ظرفیت بالای ارزش افزوده را تقویت کرد. در نتیجه توجه به توان

داخلی، رشد تولیدات ملی و در نهایت تحقق شعار رونق تولید است. باقری تصریح کرد: رشد اقتصادی به تنهایی اقتصاد کشور را مسیر درست قرار می‌دهد و حتی از این محل درآمدهای مالیاتی به نوعی افزایش پیدا می‌کند، بخش درآمدی دولت هم بدون اینکه به نفت وابستگی داشته باشد تقویت می‌شود.

نایب‌رئیس هیات‌مدیره سندیکای برق اضافه کرد: بخش دیگری که با تغییر الگو به ما کمک می‌کند، توجه بیشتر به ظرفیت‌های صادراتی، به‌ویژه در صنعت برق است که توانایی صادرات در بخش تجهیزات و بخش خدمات دارد که متاسفانه ظرفیت بسیار قابل توجهی از آن مغفول مانده است.

تملک دولتی عاملی برای مغفول ماندن صادرات مناسب برق

او ادامه داد: انرژی برق قابلیت صادرات به اعدادی بیش از آنچه امروز اعلام می‌شود را دارد، اما به دلیل اینکه کاملاً در تملک دولت قرار دارد صادرات انرژی برق تحت تاثیر قرار گرفته است و ما امروز از ظرفیت‌های درآمدزایی در این حوزه محروم شده‌ایم. تغییر الگو کمک می‌کند که ما نخست به منابع نگاه کرده و بعد مصارف را تعریف کنیم. همچنین سبب می‌شود زمانی که با کمبود منابع مواجه می‌شویم، هزینه‌ها به‌ویژه هزینه‌های دولت براساس برنامه ششم توسعه کاهش پیدا کند. باقری بیان کرد: براساس برنامه ششم توسعه پیش‌بینی شده دولت هزینه‌های خود را ۱۵ درصد کاهش دهد در صورتی که هزینه‌های دولت در بودجه‌های سنواتی با سرعت رو به افزایش است. بخش قابل توجهی از این هزینه‌ها به شرکت‌های دولتی بازمی‌گردد که تقریباً ۷۴ درصد بودجه را به خود اختصاص داده

اند و هزینه‌های آن‌ها نسبت به بودجه امسال ۱۶ درصد افزایش یافته است.

نایب‌رئیس هیات‌مدیره سندیکای برق گفت: دولت باید در بخش‌های دولتی هزینه‌های خود را کاهش دهد و به نوعی خود را با شرایط اقتصادی که با آن مواجه هستیم تطبیق دهد.

او ادامه داد: کوچک شدن دولت و واگذاری تصدی‌گری‌ها و رفتن به سمت امور حاکمیتی، پرداختن به مسائل اصل ۴۴ با روح اصلی واگذاری‌ها به اشخاص دارای اهلیت، اصلاح ساختار مالیاتی از طریق افزایش نرخ پایه مالیاتی و اخذ مالیات از تمام پایه‌های مالیاتی موجود و ایجاد یک ساختار شفاف و توانمند و به نوعی ایجاد دولت الکترونیک موثر است. باقری تصریح کرد: از همه مهم‌تر حرکت به سمت واقعی کردن قیمت حامل‌های انرژی و حذف یارانه‌های پنهان که این بخش هم منابع زیادی را به خودش اختصاص داده است یکی دیگر از مسیرها خواهد بود. در عین حال قوانین بالادستی مثل برنامه پنجم و ششم یا قانون هدفمندی این اجازه را می‌دهد که کم‌کم به سمت آزاد کردن قیمت حامل‌های انرژی حرکت کنیم.

نایب‌رئیس هیات‌مدیره سندیکای برق افزود: در حال حاضر در صورتی که مشاهده می‌شود در بخش برق همچنان رشد ۷ درصدی قیمت برق در نظر گرفته شده است و این طبیعتاً اقتصاد برق را مانند سال‌های گذشته تحت‌تاثیر قرار خواهد داد و اشکالاتی را به‌وجود می‌آورد. او اضافه کرد: البته بسیار شایسته است که بتوانیم وابستگی بخش خصوصی را به دولت کم کنیم و درآمدهای بخش خصوصی به دولت وابسته نباشد. این کار به زیرساخت‌هایی نیاز دارد که مهم‌ترین پارامتر آن حرکت اقتصاد دولتی به سمت اقتصاد آزاد است.

پرسشنامه تأثیر تاب‌آوری زنجیره تامین بر عملکرد شرکت‌های سازنده سیم و کابل

سندیکای صنعت برق ایران در نامه‌ای از مدیران عامل شرکت‌های عضو کمیته تخصصی سازندگان سیم و کابل درخواست کرده است پرسشنامه تأثیر تاب‌آوری زنجیره تامین بر عملکرد شرکت‌های سازنده سیم و کابل را تکمیل کنند.

با توجه به اهمیت تدوین استراتژی کلان در صنعت سیم و کابل و ارجاع این موضوع از جانب وزارت صمت به تشکلهای مربوطه، انجام پروژه پژوهشی با موضوع تأثیر تاب‌آوری زنجیره تامین بر عملکرد و مزیت رقابتی شرکت‌های تولیدی ایرانی در حوزه صنعت سیم و کابل از سوی سندیکا مورد حمایت واقع شده است. لذا از شرکت‌های محترم عضو خواهشمند است نسبت به تکمیل و ارسال پرسشنامه پیوست اقدام فرمایند. شایان ذکر است این پرسشنامه بدون نام بوده و داده‌های گردآوری شده به صورت تجمعی و تنها در راستای اهداف پژوهشی تحقیق مذکور مورد استفاده قرار خواهد گرفت و تأثیری در ارزیابی شرکت‌ها نخواهد داشت. شرکت‌های محترم می‌توانند از طریق سایت سندیکا به آدرس نسبت به تکمیل فرم اقدام فرمایند.

همچنین جناب آقای مهندس احمدی با شماره تماس ۰۹۲۰۱۰۹۸۷۷۰ جهت پیگیری موضوع به حضور معرفی می‌گردند.

بخش تولید وارد آورده و باعث افزایش قیمت کالاها شده که زیان نهایی آن متوجه مردم شده است. در شرایط جنگ اقتصادی موجود دولت باید کمال همکاری را با واردکنندگان مواد اولیه‌ای که نیاز تولید داخل را فراهم می‌کند انجام دهد نه اینکه خود مانع ورود این نوع از کالاها شود. سیاست کاهش واردات در حوزه کالاهای به اصطلاح لوکس و کالاهایی که در داخل تولید نمی‌شود، شاید به بخش تولید داخل کمک کند اما رقابت را از بازار حذف می‌کند. در اکثر کشورهای دنیا روش کمک به تولید داخل، افزایش حقوق ورودی کالای وارداتی است؛ نه ممنوعیت واردات آن. با توجه به موارد فوق در صورتی که دولت سیاست خود در این حوزه را تغییر دهد می‌تواند درآمد بیشتری از این بخش داشته باشد.

ارز ۴۲۰۰ تومانی

بحث‌ها در خصوص سیاست ارز ۴۲۰۰ تومانی به ورطه تکرار افتاده است. با این همه کار تا جایی پیش رفته است که مقامات ارشد دولتی اعلام می‌کنند که این ارز فسادزاست اما تداوم آن را پیشنهاد می‌کنند.

تردیدی نیست که ارز ۴۲۰۰ تومانی باعث ایجاد رانت می‌شود، این رانت و یارانه ناعادلانه البته به جیب مصرف‌کننده نمی‌رود و سود آن را افراد دیگری می‌برند، این ارز باعث حمایت از تولید داخل نمی‌شود و از قضا حمایت از واردات است؛ زیرا تولیدکننده مواد اولیه‌اش را با ارز آزاد یا نیمایی وارد می‌کند و واردکننده ارز با سوبسید دریافت می‌کند. این ارز و تخصیص آن باعث گندی در روند واردات کالاهای اساسی شده و همچنین باعث رسوب این کالاها در گمرکات شده است.

با این همه امیدواریم مجلس با همکاری دولت به دور از جناح‌بندی‌های سیاسی و انتخاباتی، و با مشورت با پارلمان بخش خصوصی، اصلاحات بودجه را به ترتیبی لحاظ کنند که منافع مردم در نظر گرفته شود نه منافع رانت‌خواران.

خاص مثل بخشنامه مربوط به سقف واردات معادل سال قبل دولت به صورت مشخص وضعی ایجاد کرده که مستقیماً باعث می‌شود شرکت‌های حوزه واردات رشد نداشته باشند. همچنین اوضاع و شرایط تولید خوب نیست و احتمالاً در سال آینده اگر شرایط به همین منوال ادامه پیدا کند شرایط تولید از شرایط امروز بدتر خواهد بود و با توجه به اینکه موضوع حمایت از تولید بحث اول کشور است شاید با دریافت بیشتر مالیات شرایط را برای تولیدکننده سخت‌تر کنیم.

با این شرایط دولت چگونه توقع دارد که ۲۰ درصد مالیات بیشتری دریافت کند؟ دولت باید تمرکز خود را بر دریافت مالیات از شرکت‌هایی کند که فرار مالیاتی دارند و نه از بخش خصوصی شناسنامه‌دار. همچنین دولت می‌تواند بررسی دقیق‌تری برای دریافت مالیات از اصناف داشته باشد چرا که در حال حاضر مبالغ بسیار کمی در قبال فروش زیاد، بدون بررسی عملکرد و تنها بر مبنای درصدی اندک بیشتر از سال قبل از آنها دریافت می‌کند.

مالیات بر ثروت

لایحه دولت در خصوص اخذ مالیات بر ثروت به نسبت سال قبل در حدود ۶۸ درصد افزایش داشته، در حالی که در سال قبل‌تر تنها حدود ۱۵ درصد افزایش یافته بود. حال باید دید که دولت برنامه خاصی در این زمینه دارد و مبلغ ۶۸،۷۶۵ میلیارد ریال قابل تحقق خواهد بود یا خیر. دریافت مالیات از ثروت نیاز به زیرساخت، برنامه و قانون دارد و ما در هر سه زمینه دارای مسائل زیادی هستیم.

مالیات بر واردات

درآمد دولت بابت مالیات بر واردات طی هشت ماه اول سال مبلغی در حدود ۲۵ درصد بودجه ۹۸ بوده که این نشان از کاهش شدید واردات در سال جاری است. کاهش در بخش واردات مواد اولیه، ضربه بزرگی به

تحلیل عضو هیات نمایندگان اتاق تهران از سیاست مالیاتی و ارز دولتی

بودجه ۹۹ و بخش خصوصی

دولت باید تمرکز خود را بر دریافت مالیات از شرکت‌هایی کند که فرار مالیاتی دارند و نه از بخش خصوصی شناسنامه‌دار.

در مورد بودجه سال ۱۳۹۹ و مسائل آن، بخش خصوصی مطالب زیادی را منتشر و انتقادات زیادی درباره آن ارائه کرده است. دولت قبل از ارائه بودجه به مجلس مشاوره‌ای با بخش خصوصی نداشته و پس از این هم مشخص نیست که مجلس در روند تصویب بودجه تا چه اندازه به انتقادهای بخش خصوصی توجه کند.

با این حال دو موضوع در بودجه تأثیر بیشتری بر بخش خصوصی نسبت به سایر موارد دارد. موضوع اول بحث مالیات‌ها و موضوع دوم بحث ارز ۴۲۰۰ تومانی است که در خصوص هر کدام موارد و مسائلی قابل طرح و بررسی است.

مالیات اشخاص حقوقی

درآمد هشت ماهه دولت بابت مالیات اشخاص حقوقی مربوط به سال ۹۸ کمی بیشتر از ۵۰ درصد از کل قانون بودجه ۹۸ بوده که این نشان از ضعف دولت از دریافت مالیات دارد، با این اوصاف در لایحه بودجه سال ۹۹ مالیات بر اشخاص حقوقی به میزان ۲۰ درصد افزایش پیدا کرده است. این میزان افزایش محقق نخواهد شد زیرا راکود موجود در بازار باعث می‌شود شرکت‌ها یا رشد منفی داشته باشند یا در بهترین حالت درجا بزنند.

سیاست‌های دولت در حوزه تجارت خارجی منجر به کاهش شدید واردات و صادرات در سال آینده خواهد شد، افزایش صعودی قیمت ارز باعث عدم ثبات بازار و در پی آن زیان شرکت‌ها خواهد شد، در بعضی موارد

گازی ۳۲ است؟ چرا بر اساس تکلیف قانونی یعنی برنامه پنجم توسعه جهت احداث و راه اندازی چند هزار مگاواتی سیکل ترکیبی اقدام خاصی نکرده است؟ چرا انرژی های تجدید پذیر را پیگیری نکرده است تا به تولید ۵ هزار مگاوات برق می رسیدیم؟ چرا کلاس توربین ها را تغییر نداده است که حداقل راندمان تولید به ۶۰ برسد؟ اینها همه جای سوال است.

این عضو کمیسیون انرژی به تولید هزار مگاوات برق در سال جاری اشاره کرد و گفت: قرار بود برای ۱۰ هزار مگاوات برق در سال جاری، ما افزایش تولید داشته باشیم که ۴ تا ۵ هزار مگاوات از طریق مدیریت مصرف بود و یک مقدار انرژی های تجدید پذیر و یک مقدار تولیدبخش خصوصی و یک مقدار سیکل ترکیبی باشد تا خاموشی نداشته باشیم که وزارت نیرو از دو ناحیه مورد خوش شانس قرار گرفت یکی اقبال تولید برق در نیروگاه های برق آبی بود و دوم رکود صنایع و پایین رفتن مصرف برق صنایع بود.

وی گفت: تولید ۱۰ هزار مگاوات برق محقق نشده است و وزارت نیرو اگر با این رویه پیش برود دچار مشکلات عدیده ای خواهد شد. چون اولاً بیشتر نیروگاه ها فرسوده است و این اورهال و به روز کردن آن ها قصه دیگری است و دوم اگر نیروگاه ها سوخت مجانی مانند گاز و ... دریافت نکنند آیا می توانند به راحتی برق تولید کنند؟ وزارت نیرو برق را در قبال حق العمل از نیروگاه می خرد و این نیروگاه دار هم اجازه ندارد برق خود را به غیر از وزارت نیرو در جای دیگری بفروشد.

وی در زمینه طرح این سوالات و انتقادات وارده به وزارت نیرو اظهار داشت: من این سوالات و انتقادات خود را در کمیسیون انرژی بیان کردم و پاسخ هایی هم دریافت کردم اما آن پاسخ ها خیلی قانع کننده نبودند.

تولیدکنند و تنها خریدار آن وزارت نیرو است مجبور می شود برق را به وزارت نیرو بفروشد چون در غیر این صورت با چنین حجم سرمایه گذاری، کاری نمی تواند انجام دهد.

وی در زمینه بورس برق گفت: در حال حاضر بورس برق وجود ندارد و به هیچ وجه عملیاتی نیست و تا زمانی که ما نهاد رگولاتوری جدا از عملکرد و فعالیت وزارت نیرو و توانیر ایجاد نکنیم نمی توانیم در حوزه قیمت گذاری، راندمان تولید و توسعه حرفی بزنیم، چون همه تحت اختیار وزارت نیرو است.

قره خانی نهاد رگولاتوری را یک سازمان مستقل که متشکل از اتحادیه های بخش خصوصی، ارگان های پژوهشی و دانشگاهی، نماینده مجلس، ارگان های نظارتی دانست و افزود: در این نهاد رگولاتوری تعیین می شود که مثلاً یک کیلو وات ساعت چه قدر قیمت تمام شده دارد؟ برای تولید این کیلو وات ساعت وزارت نیرو چه امتیازاتی را می گیرد؟ آیا راندمان نیروگاه ها همین است که در حال حاضر هست؟ برای بالا بردن راندمان چه باید کرد؟ برای دریافت یک لیتر گازوئیل و یا مترمکعب گاز چه مقدار BTU که ارزش حرارتی است تولید می شود؟ در یک کشور پیشرفته و متوسط، نیروگاه خصوصی چه میزان راندمان تولید دارد؟ همه این آمارها باید ارزیابی شود.

وی در ادامه به اهمیت نهاد رگولاتوری گفت: مثلاً نیروگاه ها می گویند برای تولید یک کیلو وات ساعت ۸۰ تومان هزینه کرده اند درحالیکه ۶۰ تومان فروخته اند در نتیجه زیان ده هستند؛ این ارقام در این نهاد رگولاتوری محاسبه می شود. یا از سوی دیگر قیمت واقعی برق هم در این نهاد قابل ارزیابی است.

قره خانی ضمن انتقاد از عملکرد وزارت نیرو گفت: باید از وزارت نیرو سوال کرد که چرا در خطوط انتقال و شبکه توزیع برق پرت انرژی دارد؟ چرا راندمان نیروگاه

گفتگوی "سهام انرژی" با عضو کمیسیون انرژی مجلس

عرضه برق در بورس، مشروط به تغییر عملکرد وزارت نیرو

قره خانی گفت: صلاحیت پیمانکار فقط در وزارت نیرو تعیین می شود؛ کاری که می خواهند به پیمانکار بدهند را هم وزارت نیرو تعیین می کند؛ تحویل گیرنده کار هم خودشان هستند؛ قیمت گذار و بهره بردار هم خودشان هستند و در نهایت هم انتظار داریم رقابت شفاف و عرضه برق در بورس اتفاق بیفتد که این امکان پذیر نیست.

اسدالله قره خانی نماینده مجلس و عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی در گفتگو با خبرنگار "سهام انرژی" در زمینه عملکرد وزارت نیرو و تغییر در این رویه گفت: در بورس انرژی یک سری تولیدکننده برق داریم که می خواهند کالای خود را در یک فضای شفاف، عرضه و به فروش برسانند و وقتی قیمت گذار و خریدار و عرضه کننده برق وزارت نیرو هست این کالا چگونه می تواند در بورس مورد معامله قرار گیرد. وی در ادامه توضیح داد: وقتی تولیدکننده برق نیروگاه می بیند که میلیارد ها تومان هزینه کرده تا برق

لغو ویزای ورود به نخجوان برای اتباع ایران

طبق اطلاع واصله از وزارت امور خارجه کشورمان و براساس اعلام وزارت امور خارجه جمهوری آذربایجان، اتباع جمهوری اسلامی ایران از تاریخ اول دسامبر ۲۰۱۹ برابر با ۱۰ آذر ۱۳۹۸ قادرند بدون نیاز به اخذ روادید و از طریق مرزهای جلفا، شاه تختی و صدرک به مدت ۱۵ روز به قلمرو جمهوری خودمختار نخجوان ورود و اقامت کنند.

بدیهی است اتباع ایرانی که قصد سفر به دیگر اراضی جمهوری آذربایجان با استفاده از مسیر هوایی جمهوری خودمختار نخجوان را دارند، می توانند با پرداخت ۲۰ دلار عوارض دولتی در فرودگاه بین المللی نخجوان روادید ورود به دیگر نقاط سرزمین آذربایجان را دریافت کنند.

فراخوان ثبت نام در همایش روز اقتصاد روسیه

معاونت بین الملل اتاق بازرگانی ایران در نظر دارد با همکاری اتاق مشترک بازرگانی ایران و روسیه؛ «همایش روز اقتصاد روسیه و بررسی فرصت های همکاری های اقتصادی و تجاری با آن کشور» را با حضور سفیر روسیه و رئیس نمایندگی بازرگانی روسیه در ایران و جمعی از اعضا و فعالان اقتصادی کشورمان در روز سه شنبه مورخ ۹۸/۱۰/۲۴ ساعت ۱۰ صبح در محل طبقه هشتم اتاق ایران برگزار کند.

علاقتمندان می توانند برای ثبت نام به آدرس <https://chambertrust.ir/iran-russia> مراجعه کرده و جهت کسب اطلاعات بیشتر با سرکار خانم جلیل زاده، کارشناس ارشد کشورهای CIS در امور بین الملل اتاق ایران به شماره ۸۵۷۳۲۳۷۵ تماس حاصل فرمایند.

کیش با همکاری و حمایت وزارت نیرو، وزارت نفت، شرکت ملی نفت، شرکت ملی گاز، شرکت ملی صنایع پتروشیمی، شرکت ملی پخش فرآورده های نفت و تشکلهای حوزه نفت و انرژی و سندیکای صنعت برق ایران در مرکز نمایشگاه های بین المللی کیش برگزار خواهد شد.

با عنایت به حضور کارفرمایان و شرکتهای معتبر حوزه نفت، گاز، پتروشیمی و برق و انرژی در این رویداد و برنامه ریزی های انجام شده برای بازدید مدیران ارشد و دست اندرکاران وزارتخانه های مرتبط و همچنین مدیران تدارکات شرکتهای بالادستی و سرمایه گذاران مرتبط، سندیکا هماهنگی های لازم برای تسهیل حضور شرکتهای عضو در نمایشگاه را بعمل آورده است و امکان حضور اعضا در غرفه های استاندارد مستقل ۱۵ متری در پویون سندیکا با هزینه ۲ میلیون تومان فراهم شده است.

از اعضای محترم دعوت میشود در صورت علاقمندی، با تکمیل و ارسال فرم ذیل به شماره فکس ۶۶۹۴۴۹۶۷ مراتب آمادگی خود را برای حضور در شانزدهمین نمایشگاه بین المللی انرژی کیش به سندیکا اعلام و برای کسب اطلاعات بیشتر با ستاد برگزاری نمایشگاه با شماره تلفن همراه (۰۹۱۲۲۳۵۰۹۱۵ آقای فتح اله گل) و یا امور نمایشگاه های سندیکا شماره تلفن ۳-۶۶۵۷۰۹۳۰ داخلی ۱۱۳ (خانم باقرپور) تماس حاصل فرمایند. (شایان ذکر است امکان حضور با مساحت بیشتر و یا حضور در غرفه مستقل نیز برای اعضای سندیکا با ۱۵ درصد تخفیف هماهنگ شده است).

فراخوان نمایشگاه انرژی کیش و تخصیص فضای اختصاصی به اعضا در پویون سندیکا

شانزدهمین نمایشگاه بین المللی انرژی کیش طبق روال هرساله طی روزهای ۳۰ دیماه الی ۳ بهمن ماه سال جاری توسط سازمان منطقه آزاد

پژوهش‌های مجلس در گزارشی با عنوان «نظام تنظیم‌گری صنعت نفت و گاز ایران: ۱- ضرورت تنظیم‌گری» توضیحات مهمی درباره کارنامه ناموفق قراردادهای بیع متقابل در طی سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۳ مطرح کرده است که ناشی از نبود یک نهاد تنظیم‌گر در صنعت نفت و گاز ایران بوده است. در بخشی از این گزارش آمده است:

یکی از اهداف مهم تنظیم‌گر تحقق منفعت عمومی اعم از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان انرژی است، مصداق منفعت عمومی در صنعت نفت و گاز را میتوان به طور کلی استفاده حداکثری اقتصادی از منابع نفت و گاز کشور به عنوان یک ثروت ملی تعریف کرد که به نسل‌های آتی نیز تعلق دارد. این مفهوم در سیاست‌ها و قوانین بالادستی صنعت نفت از جمله مواردی از قبیل تولید صیانتی، کاهش سوزاندن گازهای همراه، توسعه میادین مشترک، افزایش توانمندی شرکت‌های داخلی دیده می‌شود. مفهوم تولید صیانتی از منظرهای مختلف فنی، حقوقی، اقتصادی و فناوری تعاریف متفاوتی دارد. براساس تعریف اصلاح قانون نفت ۹۰ تولید صیانتی به معنای: «کلیه عملیاتی که منجر به برداشت بهینه و حداکثری ارزش اقتصادی تولید از منابع نفتی کشور در طول عمر منابع مذکور می‌شود و باعث جلوگیری از اتلاف ذخایر در چرخه تولید نفت براساس سیاست‌های مصوب می‌شود» آمده است.

مستندات این موضوع موارد زیر هستند:

- پایین بودن میانگین ضریب بازیافت مخازن نفتی کشور (۲۴٫۵٪) در مقایسه با مقدار پیش‌بینی شده ۳۵ تا ۴۰ درصد برای تولید صیانتی.

- این مسئله به معنای عدم تولید ۷۰ میلیارد بشکه‌ای ذخایر قابل برداشت نفت کشور که به عبارت دیگر ۴۲۰۰ میلیارد دلار با قیمت نفت ۶۰

دلاری. - عدم سرمایه‌گذاری کافی در مراحل تولید ثانویه و ثالثیه (ازدیاد برداشت EOR)

- پایین بودن ضریب بازیافت مخازن غرب کارون البته این نکته گفتنی است که حرکت به سمت تولید صیانتی پس از انقلاب در دستور کار شرکت ملی نفت بوده اما این سیاست به اندازه کافی محقق نشده است، بنابراین برای تحقق این منفعت عمومی به یک تنظیم‌گر نیاز است.

*مغایرت عملکردها با طرح‌های توسعه میادین نفت و گاز

عدم توجه کافی به برنامه توسعه و تولید مخازن نفت و گاز (MDP) و نظارت بر حسن اجرای آن موجب تولید غیرصیانتی، افزایش هزینه‌های پیمانکاری و در نهایت کاهش منافع بلندمدت ملی خواهد شد. به عنوان نمونه میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

بررسی عملکرد قراردادهای بیع متقابل از سال ۱۳۷۹ الی ۱۳۹۳ حاکی از آن است که ۱۶ پروژه بالادستی به پیمانکاران مختلف همچون توتال، شل، انی و سایر شرکت‌های خارجی و داخلی واگذار شد که هدف آن دستیابی به افزایش تولید ۱۰۰۶ هزار بشکه در روز بود، اما همان طور که در جدول زیر مشاهده می‌شود، در دوره مورد بررسی نتایج نشان می‌دهد متأسفانه در خوشبینانه‌ترین حالت، تنها ۵۸ درصد از سطح تولید مذکور محقق شده است. البته برخی از کارشناسان معتقدند تنها ۱۵۰ هزار بشکه که به معنای تحقق ۱۵ درصدی برنامه‌هاست که به صورت پایدار به ظرفیت تولید اضافه شده است.

- در قراردادهای بیع متقابل در میدان سلمان (۱۳۷۹) تولید قبل از قرارداد ۸۰ هزار بشکه، تعهد قرارداد ۱۳۰ هزار بشکه، مقدار محقق شده ۵۶ هزار

بشکه بوده است که حتی از تولید قبل از توسعه نیز کمتر است.

- در قراردادهای بیع متقابل در میدان درود که در سال ۱۳۸۷ به پایان رسید، تولید قبل از قرارداد ۱۳۰ هزار بشکه، تعهد قرارداد ۲۲۰ هزار بشکه و مقدار محقق شده ۱۳۰ هزار بشکه بوده است که معادل با تولید اولیه مخزن است.

- در قراردادهای بیع متقابل در میدان مسجد سلیمان سال ۱۳۸۱، پس از توسعه در قرارداد بیع متقابل تنها دو ماه در سطح پلتو باقی مانده است و سپس ظرف حدوداً یک سال تولید آن کاملاً متوقف شده است، به گونه‌ای که تولید انباشتی این میدان در طول دوره اجرای طرح بیع متقابل تنها ۷٫۳ درصد تولید انباشتی پیش‌بینی شده در طرح جامع توسعه میدان بوده است.

براساس نمونه‌های بالا، به علت عدم حضور نهاد تنظیم‌گر، بخش بزرگی از منفعت عمومی محقق نشده است، البته نمی‌توان مسائل اجرایی در هریک از این پروژه‌ها و عدم قطعیت بالای پروژه‌های بالادستی صنعت نفت و گاز را نفی کرد. اما نگاه جامع به همه این میادین و قراردادهای نفتی اجرا شده نشان از نبود نهاد تنظیم‌گر است.

*نبود تنظیم‌گر یا مشکل قراردادهای نفتی برخی از کارشناسان، ریشه مشکلات ذکر شده را در قراردادهای نفتی ضعیف به جای مشکلات ساختاری میدانند. برای برطرف شدن این ابهام کافی است مقایسه‌ای بین تحقق سیاست‌های تولید صیانتی و تحقق برنامه‌های تولیدی قبل و بعد از انقلاب صورت گیرد، چراکه قبل از انقلاب مدل قراردادی مشارکت در تولید و امتیازی وجود داشته است. در آن دوران نیز ضعف برنامه‌های تولیدی و تولید غیرصیانتی به وضوح قابل مشاهده است.

کارنامه ناموفق قراردادهای بیع متقابل با شرکت‌های خارجی در صنایع بالادستی نفت

بررسی عملکرد قراردادهای بیع متقابل از سال ۱۳۷۹ الی ۱۳۹۳ حاکی از آن است که ۱۶ پروژه بالادستی به پیمانکاران مختلف همچون توتال، شل، انی و سایر شرکت‌های خارجی واگذار شد که تنها ۱۵ درصد از اهداف برنامه‌ها محقق شده است.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، مرکز

شکلی، هزینه کرد و منابع اصلاح کند و اتفاقات جدیدی همچون ساماندهی معافیت‌های مالیاتی، وضع پایه‌های جدید مالیاتی همچون مالیات بر عایدی سرمایه و کاهش مصارف دولت را شاهد باشیم.

پژوهشگر اقتصادی مرکز رشد دانشگاه امام صادق علیه السلام با اشاره به مصارف دولت، افزود: بخش بزرگی از مصارف دولت مربوط به حقوق و دستمزد است اما ما هنوز با پدیده حقوق‌های نجومی مواجه هستیم. هر سال نیز مصارف دولت افزایش می‌یابد بدون اینکه شفافیتی داشته باشد؛ بنابراین یکی از اقدامات مورد انتظار در اصلاح ساختار بودجه - که مقدمه هزینه یابی مبتنی بر عملکرد نیز هست - این بود که تمامی مصارف دولت چه عمومی و چه اختصاصی از طرف همه دستگاه‌ها به خزانه واریز شود و پرداخت مستقیم از طرف خزانه به ذی نفع نهایی انجام شود؛ این موضوع شفافیت بزرگی در دخل و خرج دولت ایجاد می‌کرد و ابزاری کنترلی را برای هزینه‌یابی مبتنی بر عملکرد بدست دولت می‌داد. با این حال متأسفانه ساختار بودجه حتی به لحاظ شکلی هم با گذشته تفاوتی نکرده است.

وی با اشاره به منابع درآمدی پیش بینی شده در لایحه بودجه گفت: نگاه به درآمدها در لایحه بودجه واقعی نیست؛ به عنوان مثال دولت برای سال آینده صادرات یک میلیون بشکه نفت را پیش بینی کرده است که این عدد با جریان واقعی تفاوت است. اگر دولت صادرات نفت را به صورت واقعی یعنی حدود ۳۰۰ تا ۳۵۰ هزار بشکه در نظر نگیرد، کسری بودجه بزرگی در این حوزه خواهیم داشت و دولت مجبور می‌شود از سهم ۲۰ درصدی صندوق توسعه ملی بکاهد و در عین حال از موجودی کنونی صندوق هم استفاده می‌کند...

در گفتگو با مهر مطرح شد

۴ اقدامی که دولت در لایحه بودجه ۹۹ نادیده گرفت

یک کارشناس اقتصادی گفت: مولدسازی دارایی‌ها، مدیریت بدهی‌ها به صورت منسجم‌تر، یکپارچه‌سازی مصارف حمایتی دستگاه‌ها و تشکیل کمیته کاهش هزینه در لایحه بودجه مورد بی‌توجهی قرار گرفته است.

مجید کریمی در گفت و گو با خبرنگار مهر در مورد لایحه بودجه سال ۹۹ کل کشور با بیان اینکه رهبر انقلاب ابتدای امسال خواستار اصلاح ساختار بودجه شدند، اظهار داشت: انتظار می‌رفت که دولت ساختار بودجه سال آینده را به لحاظ ساختاری،

ماه پیش هم دولت قصد داشت به صورت بلوکی این سهام را در بورس بفروشد اما با توجه به قیمت‌گذاری بالای دولت هیچ متقاضی حاضر به خرید نشد و حالا دولت قصد دارد به صورت خرد این سهام را عرضه کند.

چگینی افزود: نکته مهم در واگذاری این سهام این است که طبق مصوبه هیئت واگذاری قرار است ارزش این ۲۰ درصد سهام عرضه شده در صندوقی ذخیره شود که مدیریت این صندوق نیز با شرکت ملی پالایش و پخش است. لذا این اقدام مخالف با اصول خصوصی‌سازی است.

***دولت میل دارد پالایشگاه‌ها تحت کنترل تصمیمات دولتی باقی بمانند**

این کارشناس حوزه نفت و انرژی با طرح این پرسش که اگر شما می‌خواهید خصوصی‌سازی کنید دیگر چرا صندوق تشکیل می‌دهید، گفت: به نظر من سهام پالایشگاه‌ها باید مثل سایر عرضه‌ها در بورس باشد. یعنی مردم سهم را بخرند و هیئت مدیره پالایشگاه نیز برای اساس بالاترین سهم تشکیل شود.

وی گفت: به نظر من هیئت واگذاری قصد دارد این سهام را در بورس عرضه کند و از این طریق بتواند حدود ۷ تا ۸ هزار میلیارد تومان جذب سرمایه داشته باشد و درآمد کسب کند. ولی همزمان می‌خواهد کرسی شرکت ملی پالایش و پخش در هیئت مدیره هم حفظ شود و همچنان پالایشگاه‌ها تحت نظارت و کنترل تصمیمات دولتی باقی بمانند. چگینی در پایان خاطرنشان کرد: دقیقاً به همین دلیل است که یک صندوق ایجاد کرده‌اند که شرکت پالایش و پخش موسس و مدیریت آن را به عهده دارد. این اقدام دولت در واقع با روح خصوصی‌سازی در تناقض است و اصلاً منطقی نیست.

تناقض شیوه واگذاری پالایشگاه‌ها با اصول خصوصی‌سازی / می‌خواهند مدیریت بنگاه در دولت بماند

یک کارشناس حوزه نفت و انرژی با بیان اینکه دولت قصد دارد پالایشگاه‌ها تحت نظارت و کنترل تصمیمات دولتی باقی بمانند، گفت: واگذاری سهام پالایشگاه‌ها از طریق صندوق‌های بورسی با روح خصوصی‌سازی در تناقض است.

محمد چگینی، کارشناس حوزه نفت و انرژی در گفتگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس با اشاره به تصمیم هیئت واگذاری درباره عرضه سهام ۷ پالایشگاه در بورس اظهار داشت: اخیراً تصمیم گرفته شده ۲۰ درصد سهام پالایشگاه‌ها درسازوکار بورس عرضه شود تا متقاضیان حقیقی بتوانند برای خرید این سهام اقدام کنند. در حال حاضر بخش قابل توجهی از سهام پالایشگاه‌ها به صورت سهام عدالت در نظر گرفته شده است که مدیریت این سهام نیز با دولت است.

وی ادامه داد: ۲۰ درصد سهم آن نیز در اختیار شرکت ملی پالایش و پخش است که ظاهراً دولت قصد دارد در راستای خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی این سهم را در بورس عرضه کند. چند

تجربه ریان کوهن، بنیان گذار Chewy.com

تامین مالی، مهیج ترین مرحله سفر کسب و کار

بود که یک کسب و کار بزرگ بسازم و می دانستم برای این کار به سرمایه زیادی نیاز دارم. بنابراین، با ده ها شرکت سرمایه گذار تماس گرفتم. حتی از دفترمان در فلوریدای جنوبی به سیلیکون ولی سفر کردم و برای تک به تک سرمایه گذاران توضیح دادم چوی چگونه با راضی نگه داشتن مشتریان و اداره یک عملیات کارآمد، به موفقیت می رسد. اما همه ما را رد می کردند.

لری چنگ از شرکت سرمایه گذاری Volition، یکی از افرادی بود که شرکت را به او معرفی کردیم. اولین دیدار ما در سال ۲۰۱۲ بود. او به همراه خانواده اش به پارک دیزنی می رفت و قبول کرد در بین راه توقف کوتاهی در دفتر ما داشته باشد. به یاد دارم که از من پرسید: «چه کسی می خواهد

مترجم: مریم رضایی : خیلی ها فکر می کنند نقطه اوج مسیر حرفه ای من در آوریل ۲۰۱۷ رخ داد؛ زمانی که مالکان شرکت پت اسمارت (PetSmart) ۳ / ۳۵ میلیارد دلار پرداخت کردند تا کسب و کاری را که ۶ سال قبل تاسیس کرده بودم، از من بخرند. بدون شک آن روز، روز مهمی بود. آن روز نقطه اوج یک رویا بود. اما شاید باور آن سخت باشد که برای من چیزهای دیگری اهمیت داشت.

اتفاق مهم برای من در ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۳ رخ داده بود؛ دو سال بعد از آنکه شرکت چوی (Chewy.com) را با کمک شریکم، مایکل دی، تاسیس کردم. ما از پس انداز نقدی خودمان و وام های کوچکی که گرفته بودیم استفاده کردیم، اما چشم انداز من این

این شرکت را به فروش ۱۰۰ میلیون دلار برساند؟» من ۲۶ سال داشتم و چهارم کمتر از این هم نشان می داد، اما با اعتماد به نفس جواب دادم: «خودم» و او نپذیرفت که سرمایه گذاری کند. شش ماه بعد، لری کار ما را پیگیری کرد. پیش بینی های فروشی که قبلا گزارش آن را به او داده بودیم، محقق شده بود و این موضوع او را تحت تاثیر قرار داد. چند روز بعد، یک قرارداد سرمایه گذاری ۱۵ میلیون دلاری در چوی امضا کرد. حس رضایت از این پیروزی، حتی بیشتر از افتخاری بود که بعد از رسیدن به فروش چند میلیارد دلاری به آن رسیده بودم. بعد از دو سال که از تاسیس چوی می گذشت، و با بیش از ۱۰۰ مکالمه ای که با صندوق های سرمایه گذاری مختلف داشتم و هیچ کدام به نتیجه نرسیده بود، در نهایت کسی را پیدا کرده بودم که به من و مدل کسب و کارم ایمان داشت. لری به ایده ما اعتبار بخشیده بود. در آن زمان، ماموریت ما بزرگ تر از این بود. من بیش از هر چیز متعهد بودم که چوی را به یک رهبر صنعتی تبدیل کنم، چون دیگر فقط پای پول خودمان وسط نبود و نسبت به سرمایه لری احساس مسوولیت می کردم. بعد از آن، به روش های دیگر تامین مالی فکر کردم. ماموریت ما واضح بود: ساختن بهترین فروشگاه حیوانات خانگی با تمرکز بر توجه به مشتری.

تغییر محور اولیه

از وقتی ۱۳ ساله بودم، کار می کردم. کار من درست کردن وبسایت برای اعضای خانواده و کسب و کارهای محلی بود. بعد کم کم شروع به بازاریابی برای کار خودم کردم. در یک چتروم آنلاین با مایکل آشنا شدم و به گفت و گو درباره طراحی وبسایت و برنامه نویسی کامپیوتر پرداختیم. خیلی زود با هم دوست شدیم و در

مورد همکاری برای شروع یک کسب و کار صحبت کردیم. من همیشه می خواستم یک شرکت تجارت الکترونیک تاسیس کنم. بنابراین، در مورد کاری که از نظر خودمان ایده ای فوق العاده در صنعتی بود که می طلبید در آن اختلال ایجاد شود، به توافق رسیدیم: فروش اینترنتی جواهرات. وبسایت را ساختیم، سیستم های ارسال کالا را مشخص کردیم، موجودی را تهیه کردیم و حتی یک گاو صندوق برای نگهداری جواهرات در دفتر تعبیه کردیم. اما حدود یک هفته قبل از آغاز رسمی کار، موضوعی به من الهام شد. با سگ کوچکم تایللی در یک فروشگاه محلی حیوانات خانگی بودم و از صاحب فروشگاه پرسیدم، سالم ترین غذایی که می توانم برای سگم بخرم چیست. ناگهان جرقه ای در ذهنم روشن شد. فهمیدم وارد کسب و کار اشتباهی شده ام. جواهرات اهمیت زیادی برای من نداشت، اما مثل خیلی از کسانی که حیوان خانگی نگه می دارند، می دانستم نسبت به هر کاری که برای تایللی می کنم، هیجان زده می شوم. صنعت حیوانات خانگی بزرگ و در حال رشد بود و از یک بازار انبوه، به بازاری ممتاز تبدیل می شد. واضح بود که این یک فرصت بسیار بزرگ است. بنابراین، با اینکه فقط یک هفته تا معرفی رسمی کسب و کار جواهراتمان زمان باقی مانده بود، تغییر محور دادیم. همه حلقه ها، گردنبند ها و دستبند ها و همچنین گاو صندوق را فروختیم و شروع به تحقیق و مطالعه در مورد صنعت حیوانات خانگی کردیم. یک وبسایت جدید درست کردیم. یک توزیع کننده محلی پیدا کردیم و با یک شرکت لجستیکی در نزدیکی خودمان شریک شدیم. در ژوئن ۲۰۱۱ کسب و کارمان رسماً آغاز به کار کرد. تنها ظرف سه ماه، از یک فروشگاه تازه کار به اداره یک کسب و کار رسیدیم. [متن کامل](#)

صنایع دستی زنجان

صنایع دستی زنجان در کنار دیگر جاذبه‌های تاریخی و طبیعی این استان، تجلی مهارت، ذوق و اندیشه هنرمندان و صنعت گرانی است که از گذشته‌های دور با آفرینش‌های خود روح و هویت فرهنگی این دیار را در آثار خود به نمایش گذاشته‌اند. مسگری به عنوان یکی از صنایع دستی استان زنجان از قدمت بسیار بالایی برخوردار است. ظروف مسی در زمان حاضر با استفاده از ورق مس و روش چکش کاری گرم و سرد ساخته می‌شود که فرم دهی ورق مس به روش چکش کاری، دندانان دار کردن لبه‌هایی که به هم متصل می‌شوند، باز کردن دندانانها به روی هم، چفت کردن و چکش کاری آنها، اضافه کردن با "رنه کار و برنج" و گرم کردن و چکش کاری مجدد آن مهمترین مراحل کار مسگری است. چاقو از مهمترین صنایع دستی استان زنجان محسوب می‌شود که قدمت تولید آن به ۲ هزار سال می‌رسد.